

تحلیل فقهی عقد استصناع در روشنایی مواد ۱۵۱۰-۱۵۱۴ قانون مدنی افغانستان

نویسنده: پوهندوی عنایت الله صدیقار

استاد فاکولتة شرعیات و علوم اسلامی

چکیده

عقد استصناع از عقود اختلافی در فقه اسلامی است، فقه احناف که فقه پویا و زنده می‌باشد با توجه به نیاز و ضرورت جامعه آن را مشروع ساخته است. و قانون مدنی افغانستان نیز به تبعیت از فقه حنفی آن را پذیرفته است. فقه اسلامی در بیع و شراء هیچ نوع سخت گیری نکرده بلکه همیشه در عقود و معاملات مردم، مصالح و نیازمندی شان را به نظر گرفته است. اهمیت عقد استصناع در عصر پیشرفت و تکنالوژی بر هیچ انسان عاقلی پوشیده نیست؛ زیرا به وسیله آن معاملات بزرگی مثل ساختن طیاره ها، کشتی ها، ساخت و ساز خانه و غیره از مسائل مهم اقتصادی بشمار میرود، و بالآخره چرخ اقتصاد در جامعه به حرکت می‌افتد. ضرورت تحقیق اینست، تا حدی که من اطلاع دارم چنین تحقیقی به زبان دری و شکل مقایسوی بین فقه و قانون تحریر نگردیده است، بنابراین، ایجاب می‌نماید تا چنین تحقیقی صورت گیرد و موضوع از هر دو جهت مورد بررسی قرار گیرد؛ هدف این مقاله کمک به محصلان پوهنهی شرعیات و حقوق بوده تا بتوانند از مطالب آن استفاده اعظمی نمایند و از طرف دیگر کمک به جامعه اقتصادی و کسانی که نیاز به عقد استصناع دارند می‌باشد. نتایجی که از این تحقیق به دست می‌آید اینست که: قانون مدنی افغانستان از فقه حنفی و قانون مدنی مصر استفاده کرده و در پذیرفتن عقد استصناع نیاز و مصالح جامعه را در نظر گرفته است.

کلید واژگان: استصناع، صانع، مستصنع، فقه و قانون